

[Merete Aarup]

Den konservative gruppe kan ikke stemme for de ændringsforslag, der er stillet af Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet.

Hvad angår de ændringsforslag, som Kristeligt Folkeparti har stillet til lovforslaget, kan jeg sige, at vi er enige i, at bispeeksamen, ordination og kollats fortsat er ufravigelige forudsætninger for at kunne indsættes som præst, ligesom vi kan tilslutte os, at dette på betryggende vis tilgodeses ved opretholdelse af den hidtidige retstilstand.

Som ministeren har tilkendegivet under udvalgsbehandlingen af lovforslaget, er vi tilfredse med den udformning, lovforslagets § 5 om præsteløftet har. Vi vil i denne forbindelse fremhæve, at reglen svarer til de nuværende regler i lov om adgang til præstestillingerne i folkekirken fra 1987.

Den konservative gruppe kan ikke støtte en videreførelse af menighedsrådslovens § 43. Reglen er ikke i overensstemmelse med grundlæggende folkekirkelige principper, og jeg tænker på det afhængighedsforhold, der opstår mellem andenpræsten og den særlige kreds, som betaler andenpræstens løn, og på, at andenpræsten ved sin ansættelse i et pastorat jo skal være præst for alle pastoratets beboere.

Vi mener, det er vigtigt, at præsterne i deres embedsførelse og i forkyndelsen skal være uafhængige af menighedsrådet.

Til de ændringsforslag, som Fremskridtspartiet har fremsat, vil jeg kun sige, at det er en væsentlig del af den folkekirkelige ordning, at præsten bor i sit sogn og er til rådighed for og kan betjene menigheden. Tjenesteboligpligt er en gammel og værdifuld tradition, som vi har i dag, og som jo er knyttet til boligen ved langt de fleste faste præstestillinger. Understøttelsesreglen i lovforslagets § 24 er i overensstemmelse med lovforslagets forudsætninger en videreførelse af gældende regler, og en ændring vil jo stille folkekirkens personale væsentlig ringere end statens.

Derfor afviser vi de ændringsforslag, der er stillet.

**Hanne Thanning Jacobsen (SF):**

Folkekirkens forhold og forholdet til folkekirken har været livligt debatteret i den sidste tid, ikke kun uden for dette hus. Under behandlingen af lovforslaget har emner, som henhører til folkekirkens indre anliggender, også været

til debat i Folketingets Kirkeudvalg. Det gælder spørgsmålene om præsteløfte, ordination og kollats.

SF finder det vigtigt, at vi under udvalgsarbejdet har fået bekræftet, at ordination og kollats fortsat vil være en forudsætning for at tiltræde et embed som præst i folkekirken.

Vi lægger ligeledes vægt på, at der i forbindelse med en kommende ændring af tjenestemandsløven er skabt opmærksomhed om de særlige forhold, der er gældende for dette ansættelsesområde.

SF vil meget opmærksomt følge, at den i § 1, stk. 3, nævnte deltagelse i uddannelse på folkekirkens institutioner til uddannelse og efteruddannelse i henhold til den arbejdsgruppe, som er nævnt i lovforslagets bemærkninger, følges op og konkretiseres.

Jeg synes, det er vigtigt at fastholde, at det overordnede formål med denne lovgivning er at samle ansættelsesbetingelserne for samtlige ansatte i folkekirken i samme lovkompleks.

SF deler som de forrige ordførere den opfattelse, at en ekstra præst, som skal aflønnes af en begrænset del af menigheden, rejser et sådant problemsæt, at vi ikke finder, det er samlende for den danske folkekirke.

Af de grunde, jeg har nævnt, kan vi ikke stemme for de ændringsforslag, som Kristeligt Folkeparti har stillet.

Fremskridtspartiets to ændringsforslag kan vi heller ikke stemme for. Jeg finder som fru Merete Aarup, at det er af stor vigtighed – og det er det også ud fra SF's forståelse af folkekirken som helhed – at præster sædvanligvis bor i deres sogn.

**Køpke Christensen (FP):**

Til SF og De Konservative, der kritiserede vores ændringsforslag, vil jeg sige, at jeg da også kan se, der kan være mange fornuftige grunde til, at præster bor i deres eget sogn, men også her gælder det ligesom ved kolossalt mange andre forslag, at det altså koster nogle offentlige økonomiske midler, og vi må til at erkende, hvilken situation dette land står i.

Men ud over det vil vi selvsagt opfordre til at stemme for de af Fremskridtspartiet stillede ændringsforslag. Der er efter vores opfattelse heller ikke økonomisk baggrund for, at menighedsrådene skal etablere tjenesteboliger til sognepræsterne. De tanker, der ligger heri, er ikke